

[Ministerens for kulturelle anliggender.]

stilling om, at man gennem forhandling med radioorganisationerne i de øvrige nordiske lande søger normerne ændret, således at disse i princippet kommer til at svare til presselovens berigtigelsesbestemmelser.

Det er min opfattelse, at der ved en sådan ændring vil kunne tilvejebringes betryggende berigtigelsesregler for radio og TV, og jeg er endvidere tilbøjelig til at mene, at administrativt fastsatte berigtigelsesregler — på baggrund af disse massemediers hastige vækst, herunder inddragelsen af nye programformer — vil være at foretrække fremfor lovbestemmelser, idet man hurtigere og lettere vil kunne gennemføre ændringer i takt med udviklingen inden for radio og TV.

Skulle det vise sig, at en ændring efter disse linjer ikke kan gennemføres på nordisk plan, vil spørgsmålet blive taget op på ny.

Af *Poul Schlüter* til justitsministeren (8. august 1968):

„Agtter ministeren i det kommende folketingsår at fremsætte forslag til lov om erstatningsregler i forbindelse med urigtige, skadevoldende meddelelser i radio og TV?“

Begrundelse.

Spørgsmålet om private borgeres og firmaers adgang til at søge erstatning i forbindelse med urigtige oplysninger, der gives i radio og TV, er stadig uafklaret. Straffelovrådet afgav for nylig en betænkning om spørgsmålet, og herefter må forudsætningerne være til stede for, at vi omsider kan få en lov, som ganske klart fastslår, i hvilket omfang der kan gøres ansvar gældende i forbindelse med forkerte oplysninger i radio og TV, således at vi får samme klare retstilstand, som i mange år har været gældende for trykte skrifter i kraft af presseloven.

Spørgsmålet om ansvar har en vis sammenhæng med spørgsmålet om berigtigelse af urigtige meddelelser, hvorom jeg tillader mig at henvise til det spørgsmål, jeg i dag har stillet til ministeren for kulturelle anliggender.

Justitsminister *Thestrups* svar (14. august 1968):

Den i spørgsmålet nævnte betænkning fra straffelovrådet om ansvaret for radio- og

fjernsynsudsendelser (nr. 487/1968) indeholder ikke noget egentligt lovudkast, men giver en vurdering af det behov, der på dette område er for fastsættelse af særlige lovregler, og en indstilling om sådanne reglers eventuelle indhold. Medens straffelovrådet ikke har fundet grundlag for en ændring af den gældende retstilstand med hensyn til det strafferetlige ansvar, foreslår rådet, at det erstatningsretlige ansvar for Danmarks radio klargøres og på visse punkter skærpes, især således at institutionen som hovedregel bliver erstatningsansvarlig for alle retsstridige skadegørende handlinger uden hensyn til, om den direkte skadevolder står i et underordningsforhold til institutionen. Formuleringen af de fornødne lovregler om erstatningsansvaret vil efter rådets opfattelse mest hensigtsmæssigt kunne ske i tilknytning til udformningen af det nedenfor nævnte lovforslag om det offentliges og andre arbejdsgiveres erstatningsansvar.

Justitsministeriet har umiddelbart efter betænkningens afgivelse anmodet ministeriet for kulturelle anliggender om en udtalelse over rådets forslag, og kulturministeriet har for sit vedkommende bedt Danmarks radio om en udtalelse. Før disse udtalelser foreligger, kan jeg ikke tage endelig stilling til spørgsmålet om fremsættelse af lovforslag, men jeg vil dog gerne give udtryk for, at jeg ser meget positivt på de synspunkter, som rådet har fremsat i sin betænkning. I et svar til hr. Ib Thyregod har jeg den 15. maj 1968 redegjort for arbejdet med et lovforslag, der indeholder almindelige regler om det offentliges og andre arbejdsgiveres ansvar. Selv om straffelovrådets forslag om radioens og fjernsynets ansvar med hensyn til ansvarsgrundlaget går væsentligt videre end det almindelige arbejdsgiveransvar, vil flere af de regler, der kan tænkes fastsat i en almindelig lov om det offentliges og andre arbejdsgiveres ansvar, formentlig kunne anvendes også på erstatningskrav mod Danmarks radio. Det er derfor ønskeligt, at de to lovforslag underkastes en samlet behandling i folketinget. Det kan heller ikke på nuværende tidspunkt udelukkes, at reglerne mest hensigtsmæssigt kan samles i ét lovforslag.

Den endelige udformning af forslaget om det offentliges og andre arbejdsgiveres er-